

Rapport

Datum: 18 september 1998
Rapportnummer: 1998/388

Klacht

Op 12 mei 1998 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer K. te Deventer, ingediend door mevrouw mr. Q.J. van Leeuwen van het Bureau voor Rechtshulp te Deventer, met een klacht over een gedraging van de Regionaal Directeur voor de Arbeidsvoorziening IJssel-Veluwe te Apeldoorn. Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van het Centraal Bestuur voor de Arbeidsvoorziening te Zoetermeer, werd een onderzoek ingesteld. Op grond van de namens verzoeker verstrekte gegevens werd de klacht als volgt geformuleerd:

Verzoeker klaagt erover dat de Regionaal Directeur voor de Arbeidsvoorziening IJssel-Veluwe (RDA) zijn aan de RDA voorgelegde klacht bij rapportage van 21 april 1998 heeft afgewezen. Verzoekers klacht hield in dat:

1. de RDA zonder voorafgaand overleg aan een aspirant-werkgever het voorstel heeft gedaan dat verzoeker een onbetaalde stage van drie weken bij die aspirant-werkgever zou kunnen lopen alvorens daar (eventueel) in dienst te treden;
2. het arbeidsbureau Deventer (namens het Regionaal Bestuur voor de Arbeidsvoorziening) - naar aanleiding van de door hem van de RDA ontvangen informatie omtrent verzoekers weigering drie weken onbetaald stage te lopen - zonder nader onderzoek aan de instantie die verzoekers uitkering verstrekte heeft bericht dat verzoeker "zich zodanig opstelt dat arbeidsinschakeling ernstig bemoeilijkt of onmogelijk wordt gemaakt" en hij "geen gebruik maakt van aangeboden werk".

Onderzoek

In het kader van het onderzoek werd het Centraal Bestuur voor de Arbeidsvoorziening verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben. Tevens werd zowel aan verzoeker als aan het Centraal Bestuur voor de Arbeidsvoorziening een aantal specifieke vragen gesteld. Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. Het Centraal Bestuur voor de Arbeidsvoorziening berichtte dat het verslag geen aanleiding gaf tot het maken van opmerkingen. De reactie van verzoeker gaf aanleiding het verslag op een enkel punt te wijzigen en aan te vullen.

Bevindingen

De bevindingen van het onderzoek luiden als volgt:

- 1. Feiten** 1.1. Verzoeker staat sedert augustus 1985 bij het arbeidsbureau Deventer ingeschreven als werkzoekende onder het beroep van beeldend kunstenaar. Hij ontvangt een uitkering van de Maatschappelijke Dienst in Deventer. In de periode januari 1991 tot medio juni 1995 verrichtte verzoeker als ambulante medewerker werkzaamheden bij de

schouwburg in Deventer.

1.2. In februari 1997 sloot verzoeker een één jaar durende opleiding meubel- en interieurbouw bij het Centrum Vakopleiding te Apeldoorn af. In oktober 1997 volgde verzoeker gedurende twee weken nog een aanvullende praktijkopleiding bij het Centrum Vakopleiding.

1.3. In januari 1998 schreef verzoeker een open sollicitatiebrief aan een in Apeldoorn gevestigde meubelmakerij. In het op of omstreeks 14 januari 1998 met de aspirant-werkgeefster gevoerde sollicitatiegesprek bleek dat de financiële speelruimte van de meubelmakerij gering was. Verzoeker zou de mogelijkheden van subsidie nagaan.

1.4. Verzoeker nam daartoe contact op met de hem van de opleiding bij het Centrum Vakopleiding bekende instructeur timmeren, die voor de mogelijkheden van subsidie contact zou opnemen met een consulent van het arbeidsbureau Apeldoorn.

1.5. Ook de aspirant-werkgeefster nam op eigen initiatief telefonisch contact op met het arbeidsbureau Apeldoorn. Zij sprak met dezelfde consulent, waarmee de betrokken medewerker van het Centrum Vakopleiding contact zou opnemen. Deze consulent maakte - nadat hij de aspirant-werkgeefster het daartoe strekkende voorstel deed - met haar de afspraak dat verzoeker bij de meubelmakerij drie weken stage zou lopen met behoud van uitkering en dat hij na (succesvolle) afloop daarvan een jaarcontract zou krijgen aangeboden, met een proeftijd van twee maanden.

1.6. Op of omstreeks 16 januari 1998 nam de betrokken medewerker van het Centrum Vakopleiding contact op met verzoeker en stelde hem in kennis van de afspraak tussen de betrokken medewerker van het arbeidsbureau Apeldoorn en de aspirant-werkgeefster.

1.7. Verzoeker gaf op 19 januari 1998 telefonisch aan de aspirant-werkgeefster te kennen dat hij niet bereid was om een stage te lopen. Later die dag sprak verzoeker met de betrokken medewerker van het arbeidsbureau Apeldoorn. Deze bood verzoeker zijn verontschuldiging aan voor het feit dat hij de stage-afpraak had gemaakt buiten verzoeker om. Hij adviseerde verzoeker de stage wél te accepteren. Verzoeker deelde de aspirant-werkgeefster nog dezelfde dag telefonisch mee dat hij alsnog in principe bereid was om twee weken stage te lopen bij de meubelmakerij.

1.8. Bij brief van 21 januari 1998 bevestigde verzoeker de aspirant-werkgeefster zijn bereidheid daartoe. Daarnaast gaf verzoeker in de brief gemotiveerd aan waarom hij van een in het gesprek van 14 januari afgesproken loon van 130% van het minimum uitging en verstrekke hij zijn persoonlijke gegevens.

1.9. Bij brief van 22 januari 1998 beëindigde de aspirant-werkgeefster verzoekers open-sollicitatie.

1.10. Op 10 februari 1998 bezochten de betrokken medewerkers van het Centrum Vakopleiding en het arbeidsbureau Apeldoorn de aspirant-werkgeefster. Het doel van het bezoek was om de mogelijkheden te onderzoeken om in de toekomst een cursist bij haar bedrijf te kunnen plaatsen. In dat gesprek kwam de situatie met verzoeker aan de orde. Het gesprek resulteerde in de bereidheid van de aspirant-werkgeefster om de onderhandelingen met verzoeker te heropenen. Daarvoor was wel noodzakelijk dat verzoeker alsnog bereid was om drie weken stage te lopen.

1.11. Genoemde medewerker van het Centrum Vakopleiding nam daarop telefonisch contact op met verzoeker. Verzoeker, die aanvankelijk aangaf dat hij een stage onzinnig vond, toonde uiteindelijk alleen de bereidheid om twee weken stage te lopen.

1.12. De medewerker van het Centrum Vakopleiding deelde dit aan de aspirant-werkgeefster mee, die vervolgens haar standpunt aan de betrokken medewerker van het arbeidsbureau Apeldoorn mededeelde. Deze medewerker zette zijn bevindingen op papier en zond die aan een consulente van het arbeidsbureau Deventer.

1.13. Het arbeidsbureau Deventer verzond op 12 februari een 'kennisgeving' naar de Maatschappelijke Dienst in Deventer met de navolgende inhoud:

"...Hierbij bericht ik u dat:

(Verzoeker; N.o.) ... [ ] zonder geldige reden niet is verschenen op een oproep [x] zich zodanig opstelt dat arbeidsinschakeling ernstig bemoeilijkt of onmogelijk wordt gemaakt [ ] onvoldoende medewerking verleent aan een door het arbeidsbureau noodzakelijk geachte scholing of andere maatregel ter bevordering van de arbeidsinpassing. [ ] onvoldoende actief is en niet acceptabel reageert naar aanleiding van het attenderen op vacatures [x] geen gebruik maakt van aangeboden werk [ ] naar mijn oordeel onderstaande scholing noodzakelijk is alvorens arbeidsinpassing kan plaatsvinden Toelichting: Betrokkene heeft zelf open sollicitatie gedaan bij (aspirant- werkgeefster; N.o.) in Apeldoorn. Werkgever was bereid met betr. in zee te gaan mits er subsidiemogelijkheden waren. Aangezien betr. een opleiding via het Centrum Vakopleiding heeft gehad was stage en WVA mogelijk. Op basis hiervan bood werkgever een jaarcontract aan. Betr. vond stage niet noodzakelijk en trok zich terug uit de procedure, zonder het AB hieromtrent te informeren, Werkgever ziet inmiddels af van indienstneming. Zie PGI uitdraai. Ik verzoek u door invulling van het onderstaande en retournering van dit meldingsformulier mij te informeren omtrent de door u genomen maatregel(en). Voor nadere informatie kunt u contact opnemen met bovengenoemde contactpersoon..."

1.14. De van de betrokken medewerker van het arbeidsbureau Apeldoorn afkomstige PGI-uitdraai, waarnaar in de kennisgeving werd verwezen, luidde voor zover van belang als volgt:

"... Het volgende heeft zich de afgelopen 2 weken afgespeeld met betr. Ik ontving telefoon van (aspirant-werkgeefster; N.o.) in Adrn. Betr. had open soll. gestuurd als houtbewerker. Bedrijf belde mij wat evt. subsidiemogelijkheden waren. Mijn inschatting was alleen WVA. Betr. had echter opl. via CVT afgerond. In overleg met het CVT getreden en (aspirant-werkgeefster; N.o.) dat een stage via CVT extra stimulans zou kunnen zijn voor de toekomstige werkgever om betr. aan te nemen. Uitslag: 3 weken stage gevolgd door een contract in ieder geval voor 1 jaar. (zwart op wit baangarantie). Dit gemeld aan betr. Betr. had nu het idee dat alles achter hem om is geregeld en vindt zelf de extra stage niet nodig. Geadviseerd hier toch op in te gaan om zijn kansen op werk te optimaliseren. Betr. zou nog in contact treden met werkgever. Zou werkgever nog een CV sturen. Werkgever belde mij enkele dagen later op en gaf aan helaas nog niets te hebben mogen ontvangen. Daarop gaf (aspirant-werkgeefster; N.o.) aan af te zien van de diensten van betr. Ontzettend jammer dat een en ander zo is gelopen. Veel energie van het CVT, het AB

Adrn is zo verloren gegaan. Ik ben zelf met stomheid geslagen (baangarantie zwart op wit met als enige extra 3 wkn. stage via CVT!!) Daarop contact gehad met (betrokken medewerker; N.o.) AB Deventer. Zij pakt deze zaak verder op. Bemiddeling van betr. door AB Adrn is op deze wijze niet meer aan de orde!!!! Betr. heeft al lang een uitkering GSD en een complete omscholing mogen ontvangen via het AB Deventer (min. 20.0000,-)..."

1.15. Bij brief van 15 februari 1998 tekende verzoeker bezwaar aan bij de RDA tegen de werkwijze van de betrokken consulenten van het arbeidsbureau Apeldoorn en Deventer. De RDA bracht op 21 april 1998 de schriftelijke rapportage uit over verzoekers als klacht aangemerkte bezwaar. De beoordeling en de conclusie van de RDA over verzoekers klacht luiden als volgt:

"...

II Beoordeling

1. Met betrekking tot de handelwijze van de (betrokken consulent van het arbeidsbureau Apeldoorn; N.o.). Uit het onderzoek komt naar voren dat de (betrokken consulent van het arbeidsbureau Apeldoorn; N.o.) tijdens een gesprek met werkgeefster de kans op werk voor (verzoeker; N.o.) zodanig inschatte dat het voorstel van een stageperiode van drie weken doorslaggevend was voor het aanbieden van een jaarcontract aan betrokkene. Hierbij speelde de financiële situatie binnen het bedrijf een rol (de drie weken stage zouden met behoud van uitkering kunnen worden gevolgd), maar ook de eisen die aan de toekomstige werknemer werden gesteld. Betrokkene had weliswaar een opleiding aan het CV afgerond, maar was langdurig werkloos en had dus geen passende werkervaring. Bovendien was het voor het bedrijf een periode om te bezien of betrokkene de juiste persoon was voor deze baan. Werkgeefster heeft betrokkene uiteindelijk op deze basis ook een jaarcontract aangeboden. Betrokkene heeft, hoewel hij zich in de loop van de procedure bereid verklaarde om twee weken stage te lopen, uiteindelijk aangegeven dat hij de stage "niet zag zitten". De werkgeefster heeft hem bij schrijven van 22 januari 1998 echter laten weten af te zien van het aanbieden van een dienstverband, omdat betrokkene de "investering in de toekomst van drie weken moeilijk inpasbaar achtte". Betrokkene beklagt zich over het feit dat de stage zonder overleg met hem aan de orde is gesteld. Hij is van mening dat de stage, gelet op de opleiding die hij heeft genoten, niet noodzakelijk was en dat bij een dienstverband een normale proeftijd voldoende gelegenheid zou bieden om zijn kwaliteiten te beoordelen. Door de (betrokken consulent van het arbeidsbureau Apeldoorn; N.o.) wordt niet bestreden dat de stage is voorgesteld zonder overleg vooraf met betrokkene. Het was een inschatting van de consulent op het moment dat hij contact had met werkgeefster dat hij hierdoor de kans op werk voor betrokkene zou vergroten. In het licht van alle omstandigheden, waaronder de financiële situatie van het bedrijf, de langdurige werkloosheid van (verzoeker; N.o.) en het feit dat hij er een jaar na de opleiding bij het CV nog niet in geslaagd was om werk te vinden, is het aannemelijk dat de consulent de belangen van klager heeft gediend door de stage op dat moment aan de orde te stellen. Het voorstel is vervolgens door de ((betrokken medewerker van het Centrum Vakopleiding;

N.o.), met wie betrokkene in eerste instantie ook contact had opgenomen in verband met zijn sollicitatie, besproken met betrokkene. Ook de (betrokken medewerker van het Centrum Vakopleiding; N.o.) is van mening dat de stage een goede mogelijkheid was om een dienstverband te krijgen. Achteraf kan niet worden vastgesteld hoe de sollicitatieprocedure zou zijn verlopen indien de stage niet aan de orde was gesteld. Vast staat echter wel dat (verzoeker; N.o.) op basis van dit voorstel een dienstverband is aangeboden van een jaar. Gelet op alle feiten en omstandigheden wordt geconcludeerd dat de (betrokken consulent van het arbeidsbureau Apeldoorn; N.o.) niet onzorgvuldig heeft gehandeld en de belangen van klager niet heeft geschaad door de stage, zonder overleg vooraf, aan werkgeefster voor te stellen.

2. Met betrekking tot het sturen van een kennisgeving door (de betrokken consulent van het arbeidsbureau Deventer; N.o.) Gelet op het bepaalde in artikel 7 van de Arbeidsvoorzieningswet moet de arbeidsvoorzieningsorganisatie, indien zij op grond van aanwijzingen van oordeel is of het gegronde vermoeden heeft dat zich een omstandigheid als bedoeld in artikel 14, tweede of vijfde lid, van de Algemene Bijstandswet voordoet, hiervan onverwijld kennis geven aan de gemeente, onder vermelding van de gronden waarop het oordeel of vermoeden steunt. In artikel 14 van de ABW wordt onder meer bepaald dat de bijstand lager kan worden vastgesteld indien belanghebbende onvoldoende heeft meegewerkt aan het verkrijgen van arbeid in dienstbetrekking. Het is dus aan de gemeente om op basis van de feiten en omstandigheden te oordelen of en in hoeverre er in het geval van betrokkene sprake is van een tekortschietend besef van verantwoordelijkheid in de voorziening van het bestaan, en om het recht op en de hoogte van de bijstand daarop af te stemmen. Betrokkene kan, indien een dergelijke beslissing zou worden genomen, daartegen bezwaar aantekenen bij de gemeente. (Verzoeker; N.o.) staat als werkzoekende ingeschreven bij het Arbeidsbureau Deventer. Om deze reden heeft de (betrokken consulent van het arbeidsbureau Apeldoorn; N.o.) zijn bevindingen doorgesproken met een consulente van dit Arbeidsbureau, (betrokken consulent van het arbeidsbureau Deventer; N.o.), en de gang van zaken tevens schriftelijk vastgelegd in het registratiesysteem PGI. Op basis van deze informatie heeft (betrokken consulent van het arbeidsbureau Deventer; N.o.) een kennisgeving naar de Maatschappelijke Dienst van Deventer verzonden. (Verzoeker; N.o.) is van mening dat deze consulente hem eerst had moeten horen alvorens de kennisgeving verzonden werd. Hij is het, op hiervoor genoemde gronden, niet eens met de inhoud van de kennisgeving en het feit dat hierin geen mogelijkheid van bezwaar is aangegeven. De kennisgeving betreft, gelet op artikel 7 van de Arbeidsvoorzieningswet, een mededeling van de arbeidsvoorzieningsorganisatie aan de gemeente omtrent de opstelling van een ingeschreven werkzoekende ten aanzien van het verkrijgen van arbeid in dienstbetrekking. Deze mededeling is geen beschikking in de zin van de Algemene wet bestuursrecht, waardoor de bezwaarprocedure hier niet van toepassing is. Het betreft een mededeling vanuit de arbeidsvoorzieningsorganisatie, waarbij van belang is dat de gronden waarop het oordeel of vermoeden berust correct zijn weergegeven. Daarvoor is het niet noodzakelijk dat de consulent die de kennisgeving verstuurt persoonlijk contact heeft gehad met de persoon die het betreft en hem nogmaals

hoort over de gang van zaken. De feiten en het standpunt van betrokkene waren via de door de (betrokken consulent van het arbeidsbureau Apeldoorn; N.o.) aan (de betrokken consulent van het arbeidsbureau Deventer; N.o.) zowel mondeling als schriftelijk verstrekte informatie voldoende duidelijk om de kennisgeving te motiveren. (Verzoeker; N.o.) voert met betrekking tot de inhoud van de kennisgeving aan dat het niet juist is dat hij zich zodanig opstelt dat arbeidsinschakeling ernstig bemoeilijkt of onmogelijk gemaakt wordt, omdat hij altijd zelf het initiatief heeft genomen, zowel t.a.v. de opleiding als zijn sollicitaties. Er was naar zijn mening geen sprake van "aangeboden" werk omdat hij zelf een open sollicitatie had verricht. Aan betrokkene is door Meubelmakerij (...) een dienstverband van een jaar aangeboden. Uit het onderzoek is gebleken dat de sollicitatieprocedure is vastgelopen vanwege het feit dat betrokkene niet akkoord ging met een stageperiode van drie weken bij dit bedrijf. Dit wordt door werkgeefster in haar brief aan betrokkene van 22 januari 1998 ook aangegeven. De conclusie dat betrokkene zich zodanig opstelt dat arbeidsinschakeling ernstig bemoeilijkt of onmogelijk gemaakt wordt en geen gebruik maakt van aangeboden werk is derhalve juist. Hieraan doet niet af dat betrokkene zelf het initiatief heeft genomen voor deze sollicitatie. (Verzoeker; N.o.) is het voorts niet eens met de toelichting bij de kennisgeving waarin is vermeld dat hij zich terug trok uit de procedure, zonder het Arbeidsbureau hierover te informeren. Naar zijn mening had de werkgeefster de procedure beëindigd. Werkgeefster heeft echter afgezien van haar intentie om (verzoeker; N.o.) een dienstverband aan te bieden, omdat hij niet bereid was drie weken stage te lopen. Blijkens de informatie van werkgeefster speelde ook het feit dat hij niet per omgaande zijn persoonlijke gegevens had opgestuurd daarbij een rol. Betrokkene heeft zich in de loop van de procedure weliswaar bereid verklaard twee weken stage te lopen maar zag daar uiteindelijk toen hij een tweede kans kreeg helemaal van af. Gesteld kan worden dat betrokkene zich hierdoor weliswaar niet formeel heeft teruggetrokken, maar dat de sollicitatieprocedure wel impliciet door zijn eigen opstelling is beëindigd. (Verzoeker; N.o.) heeft volgens zijn verklaring aan de (betrokken medewerker van het Centrum Vakopleiding; N.o.) laten weten dat hij afzag van de stage. Hij heeft hierover geen contact gehad met het Arbeidsbureau. De (betrokken consulent van het arbeidsbureau Apeldoorn; N.o.) hoorde telefonisch van (de aspirant-werkgeefster; N.o.) hoe een en ander was verlopen, en dat zij om genoemde redenen afzag van de diensten van betrokkene. Gelet op het vorenstaande kan de mening van (verzoeker; N.o.) dat de inhoud van de kennisgeving onjuist is niet worden gedeeld. Gelet op alle feiten en omstandigheden zoals deze in het onderzoek naar voren zijn gekomen, is niet gebleken dat er sprake is van onzorgvuldig handelen van de consulente. Conclusie De klacht over de onderzochte gedragingen van de consulenten van het arbeidsbureau te Apeldoorn en Deventer is ongegrond..."

2. Standpunt van verzoeker

Voor het standpunt van verzoeker wordt verwezen naar de klachtsamenvatting onder **KLACHT**. Ten aanzien van het daarin onder 1. weergegeven klachtonderdeel gaf verzoeker aan dat de handelwijze van de RDA vergaande gevolgen voor zijn uitkering zou kunnen hebben en dat zijn onderhandelingspositie daardoor ernstig was ondermijnd. **3.**

Standpunt van het Centraal Bestuur voor de Arbeidsvoorziening

3.1. In reactie op de klacht liet het CBA voor zover van belang het volgende weten:

"...Het is gebruikelijk dat in het kader van een opleiding bij het Centrum Vakopleiding een stage van gemiddeld 2 tot 6 weken wordt gevolgd. Omdat voor verzoeker na het beëindigen van zijn opleiding bij het Centrum Vakopleiding geen geschikte stageplaats was gevonden, heeft verzoeker geen stage gelopen. (Aspirant-werkgeefster; N.o.) stelde in haar telefoongesprek met de (de betrokken medewerker van het arbeidsbureau Apeldoorn; N.o.) de algemene financiële situatie van het bedrijf aan de orde. Omdat deze zodanig was dat er weinig ruimte was voor het in dienst nemen van betrokkene, ook indien een subsidiemaatregel zoals de Wet vermindering afdracht loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen (WVA)¹ zou worden toegepast, heeft de (de betrokken medewerker van het arbeidsbureau Apeldoorn; N.o.) ook andere mogelijkheden voor financiële ondersteuning bezien. Dit om de kans voor verzoeker op een jaarcontract te vergroten. De stage werd geopperd als een, zij het indirecte vorm, van ondersteuning, omdat deze na toestemming van de Gemeentelijke Sociale Dienst (verder te noemen GSD) met behoud van uitkering kon worden gevolgd. Daarmee zou tevens tegemoet gekomen kunnen worden aan de wens van werkgeefster om verzoeker gedurende deze periode in te werken op de nieuwe machines (zie ook haar brief van 25 juni 1998). Tijdens de stage zou daarbij zo nodig (technische) ondersteuning van het Centrum Vakopleiding kunnen worden ingeroepen. Informatie over mogelijkheden om bij een bedrijf stage te lopen kan relevant zijn indien een werkzoekende een opleiding via het Centrum Vakopleiding heeft gevolgd. Over deze stage wordt vooraf overleg gepleegd met het Centrum Vakopleiding en de uitkerende instantie. Omdat verzoeker na zijn laatste opleiding bij het ¹De Wet vermindering afdracht loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen (Wet van 15 december 1995, Stb. 1995, 635; nadien meermalen gewijzigd) biedt werkgevers de mogelijkheid om een afdrachtskorting op de afdracht van loonbelasting en premies volksverzekeringen te krijgen. De wet wordt uitgevoerd door de belastingdienst. Werkgevers die een langdurig werkloze in dienst nemen, krijgen gedurende maximaal vier jaar een financieel voordeel van (thans) maximaal fl. 4610,- per jaar. Voorwaarde is wel dat het loon niet boven de 130% van het minimumloon mag uitstijgen. De Arbeidsvoorzieningsorganisatie heeft daarbij als taak desgevraagd een "verklaring afdrachtskorting langdurig werklozen" af te geven. Als langdurig werkloze wordt aangemerkt een werkzoekende die langer dan 12 maanden zonder onderbreking als werkloos werkzoekende staat ingeschreven bij het arbeidsbureau. In casu zou de werkgeefster hier ten behoeve van (verzoeker; N.o.) voor in aanmerking hebben kunnen komen. Centrum Vakopleiding geen stage bij een bedrijf had gelopen wilde het Centrum Vakopleiding hiervoor alle medewerking verlenen (...). De (de betrokken medewerker van het arbeidsbureau Apeldoorn; N.o.) heeft dan in ook in redelijkheid tot de beslissing kunnen komen van zijn voorstel aan (de aspirant-werkgeefster; N.o.), dat verzoeker drie weken onbetaald stage zou lopen onder de voorwaarde dat verzoeker na deze stage een jaarcontract zou worden aangeboden. De uitkerende instantie, in het geval van verzoeker de GSD te Deventer, is bevoegd een beslissing te nemen of verzoeker met behoud van

uitkering stage mag lopen. Om die reden wordt, in alle gevallen waarin via de Arbeidsvoorzieningsorganisatie scholing en/of stage met behoud van uitkering aan de orde is, door de organisatie vooraf overleg gepleegd met de betreffende uitkerende instantie. De praktijk wijst uit dat de uitkerende instanties veelal toestemming verlenen indien betrokkene daardoor werk in loondienst verkrijgt c.q. de kans daarop vergroot. Omdat betrokkene uiteindelijk niet akkoord ging met de stage was overleg met de GSD in casu echter niet meer relevant. Gelet op het feit dat voor verzoeker een reëel uitzicht op een betaalde baan voor één jaar bestond, lijkt mij niet aannemelijk dat GSD Deventer met deze stage niet akkoord zou zijn gegaan. De (betrokken medewerker van het arbeidsbureau Apeldoorn; N.o.) heeft overigens de mogelijkheid van stage geopperd onder de voorwaarde dat de GSD dit goed zou keuren (...). Bovendien merk ik op dat verzoeker in een later stadium te kennen heeft gegeven wel twee weken stage te willen lopen (...). Niet goed valt in te zien waarom verzoeker wel bereid was tot twee weken stage en niet tot drie weken. Hoewel voorstelbaar is dat verzoeker zich door het optreden van de (betrokken medewerker van het arbeidsbureau Apeldoorn; N.o.) "overvallen" voelde, kan niet anders geconcludeerd worden dan dat deze stage een goede mogelijkheid voor verzoeker bood om aan de slag te komen. Verzoeker is, kort na het telefonisch gesprek van de (de betrokken medewerker van het arbeidsbureau Apeldoorn; N.o.) met (de aspirant-werkgeefster; N.o.) door de (betrokken medewerker van het Centrum Vakopleiding; N.o.) telefonisch op de hoogte gesteld van dit voorstel (...). Nadat de (betrokken medewerker van het arbeidsbureau Apeldoorn; N.o.) had vernomen dat verzoeker problemen had met de stage heeft hij zelf telefonisch contact met verzoeker opgenomen en hem zijn excuses aangeboden voor het feit dat de stage aan de orde was gesteld zonder voorafgaand overleg met verzoeker, maar tevens het essentiële karakter van de stage aangegeven (...). Verzoeker is tijdens dit telefoongesprek door de (betrokken medewerker van het arbeidsbureau Apeldoorn; N.o.) er op gewezen dat op hem de verplichting rustte om passend werk te aanvaarden en dat de GSD er van in kennis zou worden gesteld als door zijn opstelling arbeidsinschakeling werd bemoeilijkt. Ingevolge de Richtlijn passende arbeid (Stcrt. 1992, 103), die ook door de Arbeidsvoorzieningsorganisatie wordt gehanteerd, wordt de kring van passende arbeid ruimer en het niveau van dergelijke arbeid lager naarmate de werkloosheid langer voortduurt. Dit impliceert dat na maximaal een periode van 2 jaar niet alleen ten aanzien van de aard van het werk gerelateerd aan (vroeger) beroep en opleiding concessies gedaan moeten worden maar ook ten aanzien van het gewenste inkomen. Gelet op het feit dat het laatste dienstverband van verzoeker in juni 1995 is beëindigd, is verzoeker ingevolge de Richtlijn en volgens alle subsidiemaatregelen, zoals de vermindering langdurig werklozen op grond van de WVA, aan te merken als een langdurig werkloze. De opmerking van verzoeker in zijn brief d.d. 21 januari 1998 aan (de aspirant-werkgeefster; N.o.) dat hij het afgesproken loon van 130% van het minimumloon gezien zijn opleiding en achtergrond laag te noemen vindt, geeft aan dat verzoeker met zijn 2½-jarige werkloosheidsduur en de wetenschap dat de financiële situatie van (de aspirant-werkgeefster; N.o.) moeilijk lag, de waarde van zijn eigen onderhandelingspositie

overschat heeft. Verzoeker is begin januari 1998 van de mogelijkheid van een stage op de hoogte gebracht. (De aspirant-werkgeefster; N.o.) heeft verzoeker bij brief van 22 januari 1998 meegedeeld van haar aanvankelijke intentie tot het aanbieden van een dienstverband af te zien. De (de betrokken medewerker van het arbeidsbureau Apeldoorn; N.o.) heeft met de (de betrokken medewerker van het Centrum Vakopleiding; N.o.) op 10 februari 1998 een bezoek aan (de aspirant-werkgeefster; N.o.) gebracht teneinde de ontstane situatie met verzoeker nog eens door te nemen. (De aspirant-werkgeefster; N.o.) toonde zich bereid om een gesprek met verzoeker aan te gaan om de mogelijkheden nog eens te bezien. Van deze mogelijkheid heeft verzoeker echter afgezien. Verzoeker kon vanuit de Arbeidsvoorzieningsorganisatie niet worden verplicht om opnieuw met (de aspirant-werkgeefster; N.o.) in gesprek te gaan. Evenwel bestaat bij verzoeker zelf de plicht om, gelet op artikel 14, lid 2, onder a, van de Algemene bijstandswet, in voldoende mate mee te werken aan het verkrijgen of behouden van arbeid in dienstbetrekking. Verzoeker dient dus, mede gezien zijn langdurige werkloosheid, deze mogelijkheid tot voortzetting van de sollicitatieprocedure te benutten. Samenvattend kan worden gesteld: a) dat verzoeker niet akkoord ging met een stage van drie weken b) dat verzoeker aanvankelijk ingezet heeft op een (te) hoog salaris c) dat verzoeker nadat (de aspirant-werkgeefster; N.o.) bij brief van 22 januari 1998 hem meegedeeld had van haar intentie tot het aanbieden van een dienstverband voor 1 jaar af te zien, niet van de gelegenheid gebruik heeft gemaakt opnieuw met haar in gesprek hierover te komen en d) verzoeker door de (betrokken medewerker van het arbeidsbureau Apeldoorn; N.o.) voorhands gewezen is op de mogelijke gevolgen van het niet aanvaarden van passend werk. Derhalve kan ik niet anders concluderen dan dat verzoeker willens en wetens zijn arbeidsinpassing heeft belemmerd. Daarom acht ik het niet onbehoorlijk dat de betrokken consulent besloten heeft tot het verzenden van de kennisgeving aan de GSD. In de handleiding voor werkprocessen "Standaarden" van Arbeidsvoorziening IJssel-Veluwe is de werkwijze met betrekking tot het verzenden van een kennisgeving beschreven. Hierbij zijn tevens een aantal criteria aangegeven op basis waarvan normaliter een kennisgeving wordt verzonden (...). Met het verzenden van deze kennisgeving, die overigens het karakter heeft van een mededeling, staat nog niet vast dat dit onmiddellijk leidt tot een korting op de uitkering van betrokkene. Voorzover de GSD al een dergelijke gevolg verbindt aan de ontvangst van de kennisgeving, ligt het voor de hand dat de GSD dan wel verzoeker zelf aan de Arbeidsvoorzieningsorganisatie een nadere toelichting op de kennisgeving vraagt of zou hebben gevraagd. Van een dergelijk verzoek is niet gebleken en voorzover bij de Arbeidsvoorzieningsorganisatie bekend, heeft de bestreden kennisgeving tot op heden niet geleid tot een besluit van de GSD dat verzoeker gekort wordt op zijn uitkering. Wanneer echter bij verzoeker dan wel de GSD de behoefte bestaat voor een nadere toelichting op de motivatie van de kennisgeving, is de Arbeidsvoorziening hiertoe vanzelfsprekend graag bereid..."

3.2. De brief van de werkgeefster aan de medewerker van het arbeidsbureau Apeldoorn van 25 juni 1998, waarnaar het CBA verwees, luidde als volgt:

"...Inderdaad heb ik (verzoeker; N.o.) een dienstverband van 1 jaar met een proeftijd van 2

maanden aangeboden. De werkweek zou op verzoek van (verzoeker; N.o.) maximaal 32 uur bedragen. Aangezien er voor (verzoeker; N.o.) geen scholingssubsidie meer mogelijk was zou hier een stage/introductie periode van 3 weken aan vooraf gaan. Dit was Uw voorstel naar mij toe met daaraan verbonden het jaarkontrakt. (Verzoeker; N.o.) had in 1e instantie mij beschuldigd van deze voor hem onverteerbare constructie- terwijl dit de "aanbieding" was in ruil voor een jaarkontrakt voor (verzoeker; N.o.). (Verzoeker; N.o.) heeft dit toen ook telefonisch naar mij bevestigd en ik heb hem uitgelegd dat deze 3 weken hem en ons bedrijf ten goede kwamen waardoor zijn kansen werden vergroot. We hebben dit als een misverstand afgedaan. Helaas (verzoeker; N.o.) heeft geweigerd de 3 weken stage te aanvaarden. In deze stage waarin (verzoeker; N.o.) o.a. betrokken zou worden bij het installeren en leren kennen van de nieuwe freesmachine en geheel nieuwe afzuiginstallatie, dus totale herindeling van de werkplaats. Na een gesprek met U en (de betrokken medewerker van het Centrum Vakopleiding; N.o.) hebben we (verzoeker; N.o.) een herkansing geboden omdat (de betrokken medewerker van het Centrum Vakopleiding; N.o.) de combinatie voor beide partijen uniek vond en deze de indruk had gekregen dat er een misverstand was. Mijn interesse verminderde in zeer korte tijd door de weinig flexibele houding van (verzoeker; N.o.), die na ampel beraad tot maximaal 2weken stage bereid bleek; met name het feit dat hij zeer lange tijd uit het arbeidsproces was en geen enkele ervaring heeft, daarbij de interne verbouwing in de werkplaats waardoor echte productie op een laag pitje zou staan waren voor mij hoofdredenen om te hechten aan een (langere) proefperiode. Mijn enthousiasme voor de mogelijk aanvullende capaciteiten voor mijn bedrijf hebben het uiteindelijk niet kunnen bolwerken tegen het gevoel dat (verzoeker; N.o.) niet helemaal zou passen binnen de coulante en kleinschalige onderneming als (de onderhavige meubelmakerij; N.o.). Daardoor zag ik uiteindelijk af van een overeenkomst..."

4. Reactie van verzoeker

Naar aanleiding van het verslag van bevindingen liet verzoeker in reactie op het standpunt van het CBA verkort weergegeven weten dat:

"... - hij wel een tussentijdse stage van drie weken had gelopen - hij daarvan een zeer positief getuigschrift kon overleggen; - niet hij, maar de aspirant-werkgeefster in het eerste gesprek te kennen had gegeven 130% van het minimumloon te willen betalen en dat zij over onvoldoende werk beschikte om hem een baan van 40 uur per week te kunnen aanbieden; - de aspirant-werkgeefster hem later maar 115% van het minimumloon aanbood, waarbij hij ook de stage van drie weken moest lopen; - een onbetaalde stage van drie weken niet gelijk te stellen is met passend betaald werk..."

Beoordeling

Verzoeker klaagt erover dat de Regionaal Directeur voor de Arbeidsvoorziening IJssel-Veluwe (RDA) zijn aan de RDA voorgelegde klacht, die uit twee onderdelen bestond, bij rapportage van 21 april 1998 heeft afgewezen.

I. . Ten aanzien van het doen van een stagevoorstel

1. Het eerste onderdeel van de door verzoeker aan de RDA voorgelegde klacht betrof het feit dat een medewerker van het arbeidsbureau Apeldoorn zonder voorafgaand overleg aan een aspirant-werkgeefster het voorstel had gedaan dat verzoeker een onbetaalde stage van drie weken bij de aspirant-werkgeefster zou kunnen lopen alvorens daar (eventueel) in dienst te treden.
2. Vast staat dat de betrokken medewerker van het arbeidsbureau Apeldoorn, toen hij door de aspirant-werkgeefster telefonisch werd benaderd met de vraag naar subsidiemogelijkheden voor verzoeker, haar zonder voorafgaand overleg met verzoeker het aanbod heeft gedaan om verzoeker een stage van drie weken te laten lopen met behoud van uitkering. De tegenprestatie was een arbeidscontract voor verzoeker van één jaar met een proeftijd van twee maanden.
3. Er rust(te) op verzoeker in beginsel geen verplichting tot het lopen van een stage. Niet is gebleken dat de betrokken medewerker van het arbeidsbureau Apeldoorn over aanwijzingen beschikte dat verzoeker bereid was om stage te lopen, noch dat verzoeker hem heeft gevraagd namens verzoeker onderhandelingen met de aspirant-werkgeefster te voeren. Tegen deze achtergrond mocht, vanuit het oogpunt van zorgvuldige belangenbehartiging, van de betrokken medewerker van het arbeidsbureau Apeldoorn worden verwacht dat hij eerst met verzoeker in overleg zou zijn getreden over zijn inschatting dat verzoeker alleen met een ondersteunend aanbod van een onbetaalde stage van drie weken een aanbod voor een (tijdelijk) arbeidscontract zou kunnen krijgen van de aspirant-werkgeefster.
4. Het is onaannemelijk dat de betrokken medewerker van het arbeidsbureau Apeldoorn zich in het telefoongesprek met de aspirant-werkgeefster niet zou hebben kunnen beperken tot het noemen van de mogelijkheden van subsidie en onbetaalde stage, om daar eventueel op terug te komen na ruggespraak met verzoeker, en indien door deze gewenst. De RDA heeft deze omstandigheid ten onrechte niet in zijn beoordeling van verzoekers klacht laten meewegen. Dat de inschatting van de betrokken medewerker, op zichzelf beschouwd, mogelijk juist kan zijn geweest, kan daaraan niet afdoen. De RDA heeft verzoekers klacht in zoverre ten onrechte ongegrond verklaard. De onderzochte gedraging is op dit punt dan ook niet behoorlijk.

II. . Ten aanzien van het verzenden van de kennisgeving

1. Het tweede onderdeel van de door verzoeker aan de RDA voorgelegde klacht betrof het feit dat een medewerker van het arbeidsbureau Deventer zonder nader onderzoek aan de Maatschappelijke Dienst in Deventer (van deze instantie ontving verzoeker een uitkering) de kennisgeving van 12 februari 1998 heeft verzonden (zie **BEVINDINGEN** onder 1.13).
2. De aspirant-werkgeefster heeft verzoekers open sollicitatie bij brief van 22 januari 1998 beëindigd. De oorzaak daarvoor was gelegen in de omstandigheid dat verzoeker een stage van drie weken, die de betrokken medewerker van het arbeidsbureau Apeldoorn aan de aspirant-werkgeefster had aangeboden en die zij had geaccepteerd, onzinnig vond. Dit was de medewerker van het arbeidsbureau Apeldoorn genoegzaam bekend. Hij heeft daarin toen nog geen aanleiding gezien om te bewerkstelligen dat een kennisgeving werd

verzonden aan de Maatschappelijke Dienst.

3. Op 10 februari 1998 hebben de betrokken medewerkers van het arbeidsbureau Apeldoorn en het Centrum Vakopleiding dezelfde werkgeefster bezocht, met als inzet om in de toekomst een cursist bij haar bedrijf te kunnen plaatsen. Toen is ook de situatie van verzoeker aan de orde gekomen. Dat heeft geresulteerd in het voorstel aan de werkgeefster om de onderhandelingen met verzoeker te heropenen. Daarbij was noodzakelijk dat verzoeker alsnog bereid zou zijn een stage van drie weken te volgen, alhoewel verzoekers standpunt daaromtrent bij alle drie betrokkenen genoegzaam bekend was.

4. Gelet op bekendheid van de betrokken medewerker van het arbeidsbureau Apeldoorn met verzoekers standpunt over het lopen van drie weken stage, en nu dat standpunt eerder geen aanleiding had gevormd voor het verzenden van een kennisgeving direct na beëindiging van de sollicitatieprocedure, mocht van de betrokken medewerker worden verwacht dat hij, zo niet voorafgaand aan het gesprek van 10 februari 1998, dan toch zeker na afloop daarvan contact zou hebben opgenomen met verzoeker, om hem te wijzen op mogelijke consequenties voor zijn uitkering, indien verzoeker niet bereid zou zijn de onderhandelingen met de werkgeefster te heropenen en de afgesproken condities te accepteren. Dit is niet gebeurd. In plaats daarvan heeft de medewerker van het arbeidsbureau Apeldoorn, nadat hij van de werkgeefster had vernomen dat verzoeker (nog steeds) niet bereid was drie weken stage te lopen, zonder contact met verzoeker, bewerkstelligd dat het arbeidsbureau Deventer de kennisgeving van 12 februari aan de Maatschappelijke Dienst heeft verzonden. Dit is niet juist. Ten onrechte heeft de RDA dit aspect in de beoordeling van verzoekers klacht niet meegewogen. De RDA heeft verzoekers klacht ook in zoverre ten onrechte niet gegrond verklaard. De onderzochte gedraging van de RDA is ook op dit punt niet behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van Regionaal Directeur voor de Arbeidsvoorziening IJssel-Veluwe te Apeldoorn, die wordt aangemerkt als een gedraging van het Centraal Bestuur voor de Arbeidsvoorziening te Zoetermeer, is gegrond.